

Občasník kanoistického oddílu

Číslo 37.

Zdarma, děti do 10 let 50% sleva

17.října 2003

Úvod

Tak se nám blíží konec dalšího roku. Někteří své vodácké vybavení již nadobro zazimovali, někteří tak neučiní ani během zimy, ale ochlazení je již znatelné.

Někteří si za dlouhých podzimních večerů budou prohlížet a třídit hromady zpřeházených fotek pořízených během nabité vodácké sezony, jiní se pustí do zimního úklidu, či jiných aktivit, na které během roku není čas.

Loděnice je již pro běžný provoz uzavřená, ale přesto se před zimou s námi

můžete vybičovat ještě k jednomu sportovnímu výkonu - kdo by nechtěl vyhrát již tradiční závod v přespolním běhu O koláč panny z Dívčích Hradů?

Nebo nejste-li fandou tohoto, pro některé až příliš dynamického, sportu můžete s námi strávit příjemný víkend v zubnickém železničním muzeu (24.-26.10.).

Ať tak či tak, jistě si sami dokážete sestavit program, který vám bude vyhovovat.

Michala Čadová

Informace

SOUTĚŽ o logo

Výkonný výbor SK Zlíchov Praha vyhlašuje třetí soutěž na tvorbu loga (znaku) SK Zlíchov Praha.

Podmínky:

- použití loga se předpokládá na hlavičkových papírech, tričkách, internetu, reklamním a propagačním materiálu
- logo nemusí obsahovat název klubu
- logo nemusí být pouze s vodáckou a sportovní tematikou
- logo může být barevné i černobílé, ale barevné provedení musí být čitelné po černobílém okopírování
- logo musí být čitelné i při velikosti jednoho z rozměrů 2 cm
- návrh loga musí být dodán (v „papírové“ nebo „počítačové“ verzi) v barevné (je-li) a černobílé podobě do 31.1.2004 na adresu SK Zlíchov Praha, Strakonická 16, 150 00 Praha 5, nebo info@skzlichov.cz, nebo osobně některému z členů výboru klubu.

Všechny došlé návrhy budou zveřejněny na internetové adrese <http://www.skzlichov.cz/loga>, kde bude možno se k nim vyjádřit. Všechny došlé návrhy budou předloženy Valné hromadě.

Valná hromada hlasováním rozhodne o vítězném návrhu. Podmínkou účasti v soutěži je souhlas tvůrce vítězného návrhu s podepsáním smlouvy o bezplatném používání loga ve prospěch SK Zlíchov Praha na neomezenou dobu.

Odměna:

- vítěz soutěže získá nárok na bezplatný zájezd pořádaný SK Zlíchov Praha v roce 2004 dle vlastního výběru
- **vítězi a ostatním dvěma finalistům soutěže budou prominuty brigádnické hodiny v roce 2004.**

Volejbalové středy.

Od doby kdy jsem přišel do loděnice, jsem si mnohokrát říkal, že mezi vodáckou partou se vždycky najde pár nadšenců pro hru zvanou volejbal. Slýchal jsem jak se hraje jednou za rok volejbalový zápas. Zpočátku jsem nechápal kde. Na trávníku? A kde jsou tyče na síť. Taky jsem nechápal proč se hraje jen jedenkrát do roka, to tam opravdu nejsou

lidi jež by si jednou týdně zaplácali? No zaplácali, spíš se sešli a přitom můžou plácet.

Někdy v květnu jsme se párkrát sešli s Jarinem mluvícím o tom, aby se trochu víc rozhýbal život. On začal vymýšlet prázdninové společenské večery, písňě měsíce, obohacení pečení kuřat kvízem. Ve mě znova začala pracovat plán s volejbalem. Blížil se tradiční zápas s Bubínkovým výběrem. To byl pro mě pokusný zápas o to kolik lidí by tak mohlo mít o volejbal zájem. Dokonce se v našem družstvu střídalo. To bylo nadějně. Nezbývalo než dát volejbal na vědomost tak jak jsem uměl, internet, nástěnka, sem tam nějaký telefon či SMS-ka a za 2 týdny jsme se prvně sešli.

První volejbálek byl báječný. Hrál 6 lidí na 6. Upřímně, říkal jsem si že přijde jen pár lidí a na ty se nabalí další jež se v loděnici mihnou a uvidí. Trochu jsem měl obavy, že časem na pravidelné středy každý zapomene. Nestalo se. Ne že by ještě někdy se sešlo 12 lidí, ale utvořilo se hrubé zrno prakticky hrající vždy a kdykoliv. Během celé doby, od června do konce září se na hrubé zrno nabalovali a zase odcházeli noví a noví lidé. Někdo přišel jednou, někdo víckrát, někdo se přidal k jádru. Na začátku jsem samozřejmě odhadoval kdo by se tak mohl účastnit. U některých osob jsem se zkrátka spletl. Škoda. Možná, že by někteří svojí účastí strhli další. Na druhou stranu se zde objevili hráči, před letošním červnem volejbalem netknutí. A ejhle v září už začínali být platnými hráči a do míče se i trefili.

Kvalita volejbálku byla velmi proměnlivá, výrazně závisající na konkrétních hráčích. Po některé volejbalové středě jsem byl notně unavený, tak jak se má po sportu být. Některé volejbalové středy opravdu byly spíše o společenském setkání. Jen jednou jedinkrát ovlivnila volejbalovou středu hladina alkoholu v krvi jedno z hráčů. Párkrát se však podařilo hráčům dostat se do patričné nálady, doplnit tekutiny, a pronést pár roztomilých vět po matchi v přílehlých Smíchovských hospůdkách. Překvapením bylo zjištění, že na Smíchově se velmi často čepuje pouze 12°.

Sportem k trvalé invaliditě, to je častá věta mé doktorky. Zde se však zcela dozajista nenaplnilo. Jasným svědectvím je pouze jeden zlomený nos. Hráč se vši silou netrefil do míče, ale do nosu spoluhráčky. Volejbalová středa tedy spíše byla ku zdraví, jak fyzickému, tak i duševnímu.

Přišla však brzká říjnová tma a

ziminka. Nezbyvalo než střeďeční volejbal přerušit až do teplejšího období. Věřím, že příští rok se přidají i ti, kteří letos váhali nebo snad měli jiné důvody proč se neúčastnit. těším se na vás na všechny i na vaše další kamarády, jež mohou obohatit klub, při další volejbalové středě. Určitě bude, někdy asi v květnu. Do té doby se však nevlákáme. Volejbalový tým SK Zlíchov, je přihlášen na Kobyliský pohár 29. listopadu (viz <http://www.boucek.cz/volejbal.html>).

Chceš-li se k nám přidat rád tě uvítám stačí mě kontaktovat. Určitě uvítáme i družstvo patričně střídme oděných roztleskávaček.

Jirka Myslivec

Stalo se

12.9 – posezení u masa

Přestože byl začátek akce naplánován na 19.hod, již hodnou chvíli před zahájením posedávali u připravených stolů hosté. Vše bylo perfektně připravené – na rozpáleném grilu se již dělala kůrátka a klobásky, jiné dobrůtky jen tak na zobání byly připraveny u výdejního stolu, lampióny zářily do šerfícího se dne (v souvislosti s přestavbou loděnice nefunguje elektřina a nebylo tedy možno v pozdějších hodinách zapnout světlomet) a pivo se chladilo.

V průběhu večera se sešla spousta lidí, jak pravidelných návštěvníků, tak i těch, kteří nejsou v loděnici tak často vidět. Mluvílo se o všem, se všemi.

Ke zpestření večera přispěla i vědomostní soutěž – po zaplacení 10 Kč si soutěžící vylosoval obálku s otázkou, ke které zároveň získal tři nápovědy. Některé otázky se týkaly vodácké problematiky, a byly tak pro přítomné vodáky lehké k zodpovězení, jiné byly spíše zeměpisného rázu atd. Odpověděl-li soutěžící správně, nejenže dostal zaplacenou desetikorunu zpět, ale dostal i poukázku na zlatavý pěnivý mok zdarma. Někteří šťastlivci získali prémii v podobě deštníku či jiného upomínkového předmětu.

Michala Čadová

13.9. – Pěší výlet – Sluníčka

Přestože byl sraz naplánován na pozdní ranní hodinu (8:30), na Masarykově

nádraží se nás v sobotu sešlo velmi málo – 4. A to ani nepršelo. Počasí nám vydrželo celý den – mírný vítr, polojasno, bez deště. No, ti, co nebyli, přišli o jedinečnou možnost se příjemně provětrat.

Po půlhodině jízdy vlakem jsme vystoupili v Čelákovcích. Hned ze začátku jsme nastavili svižné tempo, ale udrželi jsme ho po celou dobu výletu. Celá trasa vedla jen mírně zvlněným terénem a oblastí slepých ramen Labe. V Káraném jsme se naobědvali, dali větší pauzu a vysvětlili si pravidla další z několika her, kterými jsme si během cesty krátili chvíli.

Na okraji Staré Boleslavi jsme se již těšili do Brandýsa do cukrárny, ale bohužel měli zavřeno. Holt jsme si dali sladké z vlastních zásob a autobusem jsme se dostali do Prahy na Černý most.

Celá trasa měřila necelých 18 km, kterou bez viditelných problémů ušel i nejmladší z nás – Ferda B. Není tedy problém, aby se k nám příště připojili i slabší jedinci a rozšířili tak naše řady při radě her.

Michala Čadová

13. – 14.9. – zájezd na vodu – Teplá, Střela

Ahoj! Po dvouměsíčním odpočinku je tu opět zájezd na vodu, tentokrát do okolí Karlových Varů. Po pátečním grilování nás většina přespala v loděnici, a tak jsme mohli vstát až v půl sedmé a jít chystat věci. My, dětský oddíl, jsme si připravili rošt, kanystry a ostatní „erární“ věci, navázali lodě a v rekordním počtu 43 lidí (9 z TOM) odjeli na Teplou. Jako každý rok tu pouštěli vodu a byla tu spousta lidí. Ti, co chtěli závodit, si koupili

čísla, ostatní nálepky za splutí. V Karlových Varech snad všichni bez větších problémů sjeli stupně. Ale zvlášť ten poslední a největší stál za to. Komu se nepodařilo vyjet, skočil pro něj připravený „záchranář“. V uvozovkách proto, že neměl ani helmu, tedy spíš sebevrah...Celý úsek z Březové až do Ohře k silničnímu mostu jsme jeli dvakrát (2 x 9 km). Změna byla letos v tábořišti – nejeli jsme jako dříve na Hubertus, ale na louku uprostřed lesů. Sice zde netekla řeka, nebyla tu voda ani kadibudky jako na Hubertusu, ale také tu nebylo plno dalších stanů a v lese bylo dřevo. My, dětský oddíl, jsme vyrazili na dřevo a přišli na první nedostatek prvního zájezdu bez Zajíce. Nevzali jsme hrnce!! Ale co, alespoň to vaření bude zajímavější a jinačí. Rozdělili jsme se na 3 skupinky a začali vařit v ešusech. Polívka šla v pohodě, zajímavější byly těstoviny se svíčkovou omáčkou. Z některých vznikla slizká hmota, jiné vypadaly i jako těstoviny. Ale ešusy byly k nepoznání ... A kdybyste někdo potřeboval pomoci s výběrem vařečky (klacku) na míchání těstovin v ešusech na roštu, pod kterým je docela velký oheň, neváhejte se zeptat, po této večeri v tom máme praxi. Jedli jsme až za tmy, takže vám nemůžu říct, jak to vypadalo, ale bylo to docela dobré.

V neděli jsme ještě našli poslední čisté ešusy na čaj a mohli jsme vyjet na Střelu. Opět byla možnost jet závod VTJZ, nebo jen bez čísel. Cestou jsme i párkrát zatrénovali. Poslední kilometry jsme jeli ve voru, protože se už nikomu nechtělo pádlovat.

V cíli čekalo na závodníky občerstvení a tombola. Celkem jsme ujeli asi 17,5 km. Okolo půl čtvrté jsme vyjeli zpět na Prahu.

Řekl bych, že se zájezd vydařil, ale příště pro jistotu vezmeme i ty hrnce J.

Tomáš Máhring

11. – 12.10. – zájezd na vodu – Vavřínecký potok (Výrovka) a Sázava

A už je tu poslední letošní voda, kterou je, jako už poměrně tradičně Vavřínecký potok. V sobotu ráno se sešlo poměrně dost lidí, aby zaplnili téměř polovinu autobusu. Bohužel dětský oddíl postrádal zastoupení z řad dětských členů a šest zúčastněných z jeho strany není zrovna ohromující počet...

U Vavříneckého potoka jsme se dozvěděli, že z nedostatku vody se pouští jen v sobotu. Po shlédnutí velkého množství lidí deroucích se na vodu, většina usoudila, že by mohlo být rozumné jet VTJZ a docílit tím na vodě více prostoru pro sebe. Dokonce i celý dětský oddíl (díky tomu, že nejely žádné děti) se rozhodl pro trochu více zábavy a vyfasoval startovní čísla... Po více či méně úspěšném projetí branek, či jen splutí potoka a v případě dvou jedinců i poměrně bezproblémového sjetí kaskády, jsme se převlékli, navázali jsme a vyrazili směr Kouřim, kde jsme měli přespat ve škole. Místo očekávané tělocvičny nás přivítala škola, která místo své původní funkce sloužila jako ubytovna hlavně pro občany jiných národností. Ti nebyli příliš nadšeni naší přítomností a my se později dozvěděli, že místnost, kterou okupujeme, slouží k velice intimním účelům. O klidu a míru jsme si mohli nechat jenom zdát a tak někteří neváhali a odebrali se nocovat na náměstí do kašny. Ráno poté, co nám řidič autobusu předvedl jak dobře umí jezdit s odemčenými kufry, jsme připojili vlek a vydali se k novému cíli naší cesty. Jelikož Vavříneckák už nepouštěli, byla odhlasována Sázava (nevím jestli odhlasována – aspoň mě se na názor nikdo neptal). Přestože

bylo hlášeno 28cm nad minimem splutí, zdálo se, že je tak akorát to minimum. Jelo se z Týnce do Kamenného Přívozu, kde čekal autobus a někteří otrávení slalomem mezi kameny zde i končili, a dál se jelo jako již obvykle až do Pikovic. Po skákání přes kameny jsme se alespoň těšili do cukrárny na věnečky, indiánky a rolády... Jaké bylo naše překvapení, když jsme zjistili, že je cukrárna absolutně vyžraná. Tak jsme si dali alespoň zmrzlinu... Díky horlivému urychlování ze strany vedoucího zájezdu jsme se dostali do Prahy už kolem 17. hodiny. Zbytečný spěch.

Vavříneček byl výborný, Sázava mohla mít více vody, ale hlavně by mohlo jezdit více dětí z TOMu. Ahoj příště.

Dan Krahulec

Akce a zájezdy

24. – 26.10.2003 – Brigáda v Zubrnících

Vážení přátelé,

dovoluji si vás pozvat na tradiční podzimní brigádu, již potěfeti v Zubrnících na muzeální železniční trati. Práce bude obdobná jako v předchozích letech a bude záviset hlavně na počasí.

Sraz účastníků je v pátek 24.10.2003 v 17.20 na Hlavním nádraží u vlaku Sp 1844 směr Turnov (odjezd 17.30). Pro účastníky, kteří by chtěli jet později, mohou vyhledat jiné spojení, musí však počítat s vyšší cenou, neboť nemohou uplatnit skupinovou slevu. S sebou si vezměte spací pytel, pracovní oblečení, peníze na vlak (přibližná cena 150 Kč). Stravování nechám na vás, já rozhodně zvolím pohostinnost místní hospůdky, pro ty méně pohodlné je k dispozici skromná kuchyňka. V obci je obchod s potravinami, ve kterém je možné v sobotu nakoupit, nicméně lepší je nakoupit si v Praze, po loňských zkušenostech zejména s pečivem může být problém. Nocleh je zajištěn jako vloni v lehátkovém voze.

Prosím všechny zájemce o přihlášení co nejdříve, neboť od počtu účastníků se bude odvíjet objem připravených prací. Uzávěrka přihlášek je ve středu 22.10.2003 (možno i e-mailem).

Pokud se chcete ještě na něco zeptat, ptejte se, jinak prosím o podání přihlášky buď mne osobně, případně vedoucímu svého oddílu nebo u správce, případně se je možné přihlásit e-mailem nebo telefonicky. Pokud se o místě,

kam se chystáme, chcete dozvědět ještě něco více, podívejte se na internetovou adresu <http://www.zmz.cz>

Informace podá:

Jiří Jareš, tel. 603 172 923

e-mail: Jiri.Jares@fotoworld.cz

6.11. – společenský večer (19-???)

8.11. – Běh O Koláč Panny Z Dívčích Hradů

Další ročník oblíbeného běhu o výborné koláče. Nyní slavíme dvě jubilea zároveň - 20. ročník v historii běhu a současně 1. ročník pod hlavičkou SK Zlíchov Praha. Takže stejně jako vy i já jsem zvědav kolik lidí přijde, kolik jich doběhne a samozřejmě jaké bude počasí. Doufejme, že tou dobou již bude opravená loděnice a budeme tedy závodníkům moci poskytnout dostatečně komfortní prostředí (ostatně stejně jako vždy).

Sraz: v sobotu 8. 11. v 9:00

Start: cca 10:00 - v závislosti na rychlosti zpracování přihlášek

Vyhlášení výsledků: cca 12:00 - záleží jak rychle poběžíte

Startovné: 15Kč

Ceny: výborné koláče pro první tři v kategorii

Kategorie: bez omezení od nejmenších po nejstarší

4.12. – společenský večer (19-???)

16.12. – Vánoční besídka – Sluníčka

17.12. – Vánoční besídka

19.12. - Vyzvědači

I letos jsou v bazéně v Suchdole připraveni Eskymáci a to v těchto termínech:

15.11 – 12-14

7.12. – 9-11

17.1. – 12-14

15.2 – 9-11

13.3. – 12-14

Cena: členové – 100 Kč

nečlenové – 120 Kč

Přihlášky u Martina Humpolce nebo Zajíce

Chystají se i lyžařské zájezdy v termínech: 24.–25.1.2004 a 7.–8.2.2004. Všechny důležité okolnosti zájezdu budou upřesněny s dostatečným předstihem.

To už je čerstvá dvoutatřítá šiška, kterou jím kolem. Moc by mě zajímalo, kam ty listy choděj

SK Zlíchov Praha pořádá
www.skzlichov.cz

20. ročník přespolního běhu

O KOLÁČ PANNY Z DÍVČÍCH HRADŮ

Sraz v sobotu 8.11.03 v 9⁰⁰
u loděnice SK Zlíchov Praha

Kategorie žáci, žákyně, dorostenci,
dorostenky, muži, ženy

Startovné 15,- Kč

spojení: jednu stanicí všemi autobusy ze Smíchovského nádraží (metro B), výstupní stanice Lihovar

Občasník kanoistického oddílu

Vydává kanoistický oddíl SK Zlíchov Praha. Šéfredaktor: Michala Čadová; redakce: Tomáš Mähring, Tomáš Hocke, Jiří Jareš, Radek Douďera, Richard Čada. Toto číslo vyšlo dne 17.10.2003. Veškeré připomínky, příspěvky, nápady a kritiku zasílejte na adresu: Michala Čadová, Příběnická 18, P3, 10302, nebo michalacadova@seznam.cz. Příjem inzerce tamtéž. Konečné úpravy provedla firma Žbluňk společnost s rozumem neomezeným, nákladem 30 výtisků.

<http://www.skzlichov.cz>, info@skzlichov.cz